

Лисицата, като цѣлиши дръги тѣ не изцѣлиши себеси,
ми си кѣцъ;

Почува тѣмъ Басна: че кога немѣжши да покѣжши
днѣ нѣщо съ работѣ, каквѣ да хоратѣши се е на-
раздно.

Златорѣдната Кокѣшка. 136.

Единъ человекъ имѣлъ една Кокѣшка, която му сноси-
ла златны яйца. И понѣже сакѣлъ, че има вѣтрѣ въ
ѣмъ златнѣ грѣдѣ, заклѣлъ ѣ ѣ намѣрилъ ѣ подобнѣ
а дръги-тѣ кокѣшки. И тако тѣзи клѣти человекъ за-
бѣто сѣ надѣлъ, че щѣлъ да намѣри съврѣнно ѣ много
огѣтство, изгѣбилъ ѣ Оновѣ малко-то.

Приказка-та ны наставлѣва: че трѣба да смѣ до-
бны на Оновѣ, що гѣ ѣ мамы сегѣ на рѣцѣ-тѣ си, ѣ да
отвѣркамъ несѣтство-то.

Лѣвѣ-а ѣ Лисица-та. 137.

Лѣвѣ-а като Остарѣлъ, ѣ немѣгълъ да сѣ помѣгне за да
сѣ на хрѣни, намѣслилъ съсъ оумышлѣнѣе да свѣрше
ѣкожъ работѣ. И като станѣлъ Огъ тамъ, Отишѣлъ въ
днѣ пещѣрѣ, па лѣгнѣлъ, ѣ престрѣвалъ сѣ, че былъ бѣ-
нъ. Като прихѣждѣли прочѣе животни-тѣ на посѣрѣнѣе,
нъ ги ловѣлъ, ѣ си ги издѣлъ. Като сѣ истрѣбили
нѣго довытѣцы така. Лисица-та понѣже разѣмѣла товѣ
умышлѣнѣе, станѣла па Отишла при нѣго, ѣ като сѣ
прѣла вънъ Огъ пещѣрѣ-тѣ, пыталъ го, какъ е въ
рѣвѣето си. Като рѣкъ Онъ, че былъ злѣ, ѣ попы-
лъ ѣ за кожъ причинѣ не вѣла вѣтрѣ, Лисицата ре-
ла: защѣто глѣдамъ стѣпки на малѣго довытѣцы, че
вѣзнали, ѣ на малѣо, че излѣзнали.

Приказка-та почува: че разѣмни-тѣ человекъ Огъ
ѣкаквы знамѣнѣа провѣждѣтъ вѣдѣтѣ, ѣ ги отвѣркатъ.